

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

«Громадська обласна
а. І. М. К. Круцький»

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Середа, 1 жовтня 1980 року

№ 118 (2846)

Ціна
2 коп.

ВЧИТИСЯ КОМУНІЗМУ

НАШ ГОЛОВНИЙ КОМПАС НА ШЛЯХУ ДО КОМУНІЗМУ — ЦЕ МАРКСИСТСЬКО-ЛЕНІНСЬКЕ ВЧЕННЯ ПРО ЗАКОНИ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА.

(З промови Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ).

БАЧИТИ ПЕРСПЕКТИВУ

Серйозною всієї ідеологічної роботи, як відзначається в постанові ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи, будови і заглиблення формування у радянських людей марксистсько-ленінського світогляду, безмежної відданості справі партії, комуністичним ідеалам, патріотизму, пролетарського інтернаціоналізму. Почесні й відповідальні в цьому відношенні обов'язки пропагандистів. У своїй повсякденній роботі вони повинні доходити до розуму і серця людей, бути уважними і чуйними до запитів трудящих, конкретне і оперативне відгукуватися на їх потреби, роз'яснювати обов'язки трудящих у вирішенні економічних і соціальних завдань, спонукати слухачів до високоякісної, високопродуктивної праці.

Нинішні умови вимагають від пропагандиста, щоб крім заняття було свого роду школою життя, вчили людей самостійно мислити, бачити закономірності і перспективи суспільного розвитку. Пропагандист повинен бути формувати погляди, високі моральні принципи, активну життєву позицію слухачів. Його головне завдання —

озброювати трудящих знаннями історичної правди, глибоким розумінням закономірностей суспільного розвитку. Ці та інші питання обговорювалися напередодні нового навчального року в системі політичного, економічного і комсомольського навчання в обласному комітеті партії. На зустрічі були присутні члени і кандидати в члени бюро обкому партії, кращі пропагандисти області.

На зустрічі з пропагандистами виступив перший секретар обласного комітету партії М. М. Кобильчак. Він зупинився на завданнях, які стоять перед пропагандистами області, закликів усіх активістів ідеологічної роботи пристрасним словом і особистим прикладом сприяти мобілізації творчої енергії трудящих, збагаченню їх духовного світу, успішному виконанню соціально-економічних завдань десятиріччя, гідній зустрічі XXVI з'їзду Комуністичної партії.

М. М. Кобильчак вручив кращим пропагандистам області почесні грамоти обласного комітету партії, якими їх нагороджено за плідну роботу у справі підвищення ефективності і якості політичного та економічного навчання.

Сьогодні починається новий навчальний рік у системі політичного й економічного навчання. Понад 65 тисяч юнаків і дівчат Кіровоградщини вивчатимуть основи марксизму — ленінізму, історію КПРС, сучасну економіку, політичну стратегію і тактику партії, актуальні проблеми світового революційного процесу. «Ленінська Комуністична партія — розум, честь і совість нашої епохи» — така тема першого заняття в усіх гуртках і семінарах.

Головний інженер Кіровоградської панчішної фабрики Ольга Іванівна Фоломєєва десять років працює пропагандистом системи комсомольської політосвіти. Сьогодні вона ділиться думками про роботу в новому навчальному році.

З давнього до початку життя я завжди цікавилася, як працюють мої слухачи. От і цього разу було приємно дізнатися, що Тетяна Чумаченко, Зінаїда Карсва, Світлана Баранова — переможниці в соціалістичному змаганні серед молодих робітниць цеху, всі дітята успішно виконують змінні завдання. Аж багато корисного взяли під час навчання в гуртку «Юнаки управління лівості». Вони вивчили організацію комплексної системи управління лівості, стандарти підприємства і працюють за системою безде-



На знімку: на запитання молодого пропагандиста В. КРИВОХИЖІ з Кіровограда відповівас червонозорівець О. ФОЛОМЄЄВА.

Фото В. ГРИБА.

МІЙ НАЙГОЛОВНІШИЙ ОБОВ'ЯЗОК

фектного виготовлення продукції.

Нині все більше розширяється сфера дії морального фактора, і я рада, що мені доручили гурток «Основи комуністичної моралі». Аж на сучасному етапі, коли радянський народ самовіддано бореться за виконання планів і соціалістичних зобов'язань завершального року і десятиріччя, в цілому, роль пропагандиста, як ідеологічного бійця зростає. Своє завдання бачу в тому, щоб забезпечити глибоке вивчення всіма слухачами творів Н. Маркса, Ф. Енгельса, В. І. Леніна, основ марксизму-ленінізму, актуальних проблем теорії і політики КПРС, праць керівників Комуністичної партії і Радянської держави. Пов'язувати пропагандистську роботу із завданнями, поставленими Генеральним

секретарем ЦК КПРС, у його виступах в Алма-Аті в серпні нинішнього року. Вивчення курсу будувати так, щоб урахувати соціальні особливості аудиторії, використати приклади з життя підприємства.

Комсомольська організація фабрики розгорнула серед молоді широке змагання під девізом «Виробам — комсомольську гарантію якості». В цьому русі беруть активну участь і мої слухачи, а я вважаю своїм обов'язком — будувати заняття, торкаючись моральних проблем, що хвилюють дівчат, тісно пов'язувати теорію з життям цеху.

Добре вивчила досвід роботи пропагандистки Л. Романової з Кіровоградського заводу друкарських машин. Кожен її слухач готує реферати, працює за особистим комплексним планом, усі беруть участь

у громадському житті, борються за звання ударника комуністичної праці. Я спрямовуватиму свої зусилля, щоб створити таку атмосферу і в нашому колективі.

Відразу ж після XXVI з'їзду КПРС слухачі почнуть вивчення матеріалів Всесоюзного форуму комуністів. Це переді мною, як пропагандистом, ставить завдання особливої ваги — у всій величч розкрити слухачам історію нашої партії, багатогранну її діяльність по керівництву суспільством розвинутого соціалізму. Мій обов'язок — словом і ділом мобілізувати слухачів на виконання завдань партії.

О. ФОЛОМЄЄВА,
пропагандистка, головний інженер Кіровоградської панчішної фабрики.

До серця кожного

К ОЛИ місяць тому Валентина Іванівна Іванова прийшла на виробничу п'ятихвилинку, дівчата з проміомбіату не здивувались. Так щороку. Завдовго до початку політичного навчання пропагандистка навідується в цехи, цікавиться виробничими справами, розмовляє з комсомолками.

В. І. Іванова — вчителька Вільшанської середньої школи. У Вільшанському промкомбінаті (філіал швейного виробничого об'єднання «Україна») пропагандистом п'ятий рік. Нині очолює гурток «Наш, радянський спосіб життя». Радитися зі швачками, прислухатися до їхньої думки стало для неї правилом. Від цього, Валентина Іванівна переконана на практиці, тільки виграє справа. Ось, наприклад, після розмови про якість продукції з Надією Дігтяренко, Любою Тодоровою більше, ніж звичайно, готувалася до заняття. Що запропонува-

ти? Дівчата доскладають багато зусиль, щоб підвищити якість виробів, але ще не знайшли дійової форми відзначення тих, що і норму перевиконують, і випускають доброякісну продукцію. Відзначають лише передових робітників.

— А чи можна зробити екран якості? — повертає розмову на занятті. — Давайте поміркуємо разом.

Вирішили: прізвища всіх робітниць, які виготовляють доброякісні вироби, заносити до одного списку, а тих, хто допустив брак, — до іншого.

Пішла мова про те, що на сучасному етапі в соціалістичному змаганні на першому плані стоять питання ефективності і якості. Пропагандистка відверто, по-партійному говорила про недоліки, що є в

організації трудового суспільства. Не обмежувалась їх переліком. До наступного заняття слухачі отримали конкретне завдання — проаналізувати систему морального й матеріального стимулювання.

Успіхи не забарились. Тетяна Іванова, наприклад, ще в лютому виконала особисту п'ятирічку. Надія Козаченко місячні завдання перевиконує вдвоє. На підприємстві тридцять дві комсомолки. Протягом нинішнього року не було випадку, щоб хтось із них не справився із змінним завданням.

І НКОЛИ здається: в роботі пропагандиста нема нічого складного. Розроблено теми, є багато методичних рекомендацій, посібників. Законспектуй — і можна йти до слухачів.

Валентина Іванівна іншої думки.

З перших хвилин зустрічі зі слухачами Валентина Іванівна старіється заводити їхню увагу, не втратити головного напрямку розмови, а факти, які наводять, пов'язує так, щоб вони слугували підтвердженням сказаного. Найбільший ефект дає заняття, побудоване на місцевих прикладах.

Наш, радянський спосіб життя... Сьогодні комсомолки працюють на складних потужних машинах, а починали на малопродуктивних. Колишній кожен працював сам по собі, тепер на підприємстві дві комсомольсько-молодіжні бригади. А як змінилася Вільшанка за останнє десятиріччя! Зокрема, вросли корпуси лікарні, вузол зв'язку. Валентина Іванівна буде бесіду так,

щоб слухачі розповідали про те, що бачать своїми очима. Вони активізуються, прагнуть висловити свою власну думку, що сприяє доброму засвоєнню теми.

А наступне заняття — про вдосконалення соціалістичного способу життя, виховання нової людини. І знову пропагандист іде тісніше пов'язує теоретичний матеріал з виробничими справами. Байдужих на таких заняттях не було.

Протягом літа записна книжка Валентини Іванівни заповнилася лаконічними записами. Здавалося б, буденні справи. Побувала в гостях у батьків — Іван Васильович і Марфа Кузьмівна справляли «золоті» весілля за новим, радянським обрядом. Чим не яскравий приклад нашого, радянського способу життя? Або ось іще вдалий приклад. Під час реєстрації шлюбу ватажка комсомольців підприємства Наталі Неделікової, що урочисто проходив у районно-

му Будинку культури, були присутні подружки по роботі. Дівчата переконані, що нові обряди міцно входять у життя радянських людей. Деякі записи зроблено за пропозицією слухачок.

ДОСВІД і майстерність приходили з роками. Сама Валентина Іванівна підкреслює, що зростає разом зі своїми слухачами. Після кожного заняття збагачувалась і теоретично, і в плані методики. Про це свідчать її численні конспекти творів класиків марксизму-ленінізму, документів партії та уряду, папки з виписками, добірками газетних матеріалів.

Нині Валентина Іванівна Іванова — одна з кращих пропагандисток системи комсомольської політосвіти, нагороджена грамотами обкому комсомолу, Вільшанського райкому ЛКСМ України.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.

Ця Всеююзний огляд технічної підготовки сільської молоді, передбачений постановою ЦК ВЛКСМ, Міністерства сільського господарства СРСР, Міністерства мезіораторів і водного господарства СРСР, Державного комітету СРСР по виробничо-технічному забезпеченню сільського господарства, Державного комітету СРСР по професійно-технічній освіті.

Мета огляду — виявити всіх сільських юнаків і дівчат віком до тридцяти років, які ще не мають професії механізатора, і залучити їх до навчання технічних, спеціальностей. Якщо ж хлопець чи дівчина вже мають посвідчення тракториста, комбайнера, шофера, їм не завадить здобути суміжну професію, з тим щоб у відповідальні періоди сільськогосподарських робіт приходити на допомогу своїм товаришам. Про те, як молодь колгоспу «Путь Ильича» Знаменського району набуває механізаторських спеціальностей, наш кореспондент мав розмову з головою правління цього господарства кавалером ордена Леніна та Жовтневої Революції Петром Харлампійовичем Шкафером.

ЦЕ—СПРАВА ВСІХ

— Петре Харлампійовичу, механізатор починається із шкільної партії. Будь ласка, тількияк слів про закінчення школи і господарства.

— За'язки ці стали традиційними. Адже учні — це майбутні хлібороби, тваринники. Роботу не можна уявити без машин, які нині стали настільки складними, що оволодіти ними можуть лише люди технічно добре грамотні. Правильно зорієнтувати юнака чи дівчину у виборі професії — наш прямий обов'язок. Не раз розмовляли з учнями дитячих садків, середньої та восьмилітньої шкіл і я сам, і секретар комсомольської організації Василь Базилевич (до речі, інженер за фахом), і комбайнер, орденоссець Олександр Сергієвич Ткаченко, і інші хлібороби та тваринники.

— І які результати?

— Хлопців і дівчат налякають професії батьків, особливо хліборобські. На очах народжуються династії. Цього року, наприклад, старшокласники Василь Філіппов, Сергій Хорольський, Андрій Веснянко працювали у своїх батьків-комбайнерів помічниками. Працювали добре. Можна з певністю сказати, що з них будуть справжні хлібороби. Вони пізнали не тільки романтику праці в полі, а й її піт. Свій життєвий шлях вони визначили таердо.

— До навчання майбутні сільські механізатори, да навчають вони цієї професії?

— Форми навчання різноманітні. Основні з них — сільське професійно-технічне училище, розташоване на території нашого колгоспу, та курси при райсільгосптехніці. Туди

ми направляємо випускників наших шкіл, уважно стежимо за їхнім навчанням. Потім вони повертаються до нас.

Будь ласка, хто конкретно повернувся і як вони працюють?

— Прикладів можна навести чимало. Нещодавно сіли за кермо тракторів Сергій Краченко, Сергій Рудницький, Василь Куць, Сергій Бальць та інші. Всі вони одержали непогану техніку, своєю роботою а колгоспі задоволені.

Окрім названих форм навчання, є якісь інші?

— Так. Узяв ми в колгоспі організуємо курси механізаторів, їх, як правило, відвідують понад сто чоловік. Тут можна не тільки набути професії механізатора, а й підвищити свій фаховий клас. Викладають на курсах головний інженер колгоспу Олександр Климович Шедрін, головний агроном Віталій Дмитрович Сікорський, інші товариші. Після закінчення роботи курсів атестаційна комісія визначає рівень здобутих знань, від чого залежить потім присвоєння того чи іншого розряду.

— Петре Харлампійовичу, існує взаємозв'язок між професією батька і вибором професії сина?

— Безумовно. Син механізатора, ударника комуністичної праці Івана Трохимовича Куця Василь став трактористом. Пішов стежиною тракториста батька Миколи Йосиповича Рудницького син Сергій. Таких прикладів багато. Звичайно, ми не думаємо, що син тракториста повинен стати обов'язково трактористом. Він може бути і вченим, і космонавтом. Але народження механізаторських династій



ми вітаємо. Бо хлібороб — найпочесніше звання на землі.

— Приходять до вас молоді механізатори вже готовими спеціалістами чи їх доводиться «дотягувати» в технічному плані?

— Молодь є молодь, їй завжди бракує і життєвого, і професійного досвіду. Ми враховуємо це і просимо досвідчених хліборобів бути наставниками молодих. Так, Микола Григорович Рудницький, тракторист першого класу, працює на одній машині з Леонідом Гапоновим, їзничайно ж, багато з чому йому допомагає. Добрими і вмілими наставниками стали Олексій Адамович Сичевський, Микола Прокопович Нелга та багато інших.

І останнє. Які перспективи для навчання сільських механізаторів у вашому господарстві?

— Я вже децю сказав про них. Але є ще одне. Нині у Дмитрівці будується нове приміщення школи. В колишньому приміщенні організуємо навчально-виробничий комбінат, де старшокласники матимуть і свої машини, і навчальні класи та кабінети, матимуть вони і свою землю. Хлібороб справді починається з партії. Отже, виховання майбутнього механізатора — це справа асіх: і вчителів, і комсомольської організації, і працівників колгоспу.

КОНКУРСОМ орачі почався в Кіровоградському районі місячний змагання на з'яб. У господарствах було виведено в загінки близько 200 тракторів. Поряд із досвідченими механізаторами взяли участь у конкурсі комсомольці, неспілкува молодь. Вони теж продемонстрували високу майстерність.

У колгоспі імені Карла Маркса, наприклад, десять тракторів виставили на конкурсну оранку. Перше місце на тракторі Т-74 здобув комсомолец Леонід Веризуб. Друге місце на такому ж тракторі вивер комсомолец Іван Землянский.

Бригадир тракторної бригади Леонід Захарович Андрієвський, людина в роках, досвідчений механізатор, вимогливий керівник, сказав без гордості:

— Добра зміна росте. На честь комсомольця Веризуба не раз піднімали прапор у польовому таборі тракторної бригади, оскільки на оранці ґрунту він добивається і високих темпів, і доброї якості роботи. Сумлінно працюють комсомольці Петро Соменко, Віктор Черноліс та інші.

Давалось мені побувати на конкурсі орачі в колгоспі «Україна». Там змагалось 11 трактористів, третина з них комсомольці та молодь. З особливим зацікавленням і конкур-

Перша борозна

на комісія, і болісні стежили за роботою Валерія Авксентьева. Він нещодавно закінчив профтехучилище, для нього це була перша борозна. Вимоглива комісія визначила йому перше місце серед молодих орачів господарства.

Результати змагань орачів я попросив прокоментувати головного інженера районного управління сільського господарства Анатолія Андрійовича Сербулова.

— Першість визначалась за стабільною системою. Це значить, що враховувались і технічний стан трактора, і регулювання плуга, і якість оранки та інші фактори. Молоді механізатори показали, що вони знають техніку, зміють боротися за великий хліб, — сказав головний інженер. — У цьому заслуга як молодих механізаторів, так і профтехучилищ, які їх готували.

В. ЦВЯК,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

КОРМИ — ТУРБОТА КОМСОМОЛЬСЬКА

Як відомо, в червні цього року комсомолу схвалили ініціативу комсомольців і молоді Голованівського району по збільшенню заготівлі кормів для громадської худоби і поліпшенню їх якості, зокрема ініціативу комсомольців колгоспу «Україна» та імені XX з'їзду КПРС, які переглянули свої соціалістичні зобов'язання і вдвоє збільшили намічені раніше показники. Кожен молодий трудівник села дав слово заготовити не менше двох тонн різних кормів та не менше центнера гіллячових кормів. Як же здобути ініціаторів та їхніх послідовників — комсомольців і молоді Голованівського району?

ДОЛЯ ПОЧИНУ

Більшість комітетів комсомолу господарств і підприємств району підтримали ініціативу і повсякденно працювали над втіленням її в життя. В заготівлі різностав'я взяли участь понад 4500 молодих виробників, у тому числі 3100 членів ВЛКСМ.

Найкращі результати досягли, як і належить, ініціатори тримісячника. Так, комсомольці колгоспу «Україна» заготовили 174 тони дикоростучих трав, або кожен член ВЛКСМ — по 4,3 тони. Комсомольська організація колгоспу імені Енгельса має на своєму рахунку 115 тонн.

А спільний колгосп імені XX з'їзду КПРС зааслі 179 тонн дикоростучих трав. Чималих успіхів досягли й комсомольські організації колгоспів імені Ульянова, «Росія». Тут, як і у переможців, також діяли кормодобувні загони на чолі із секретарями ко-

мітетів комсомолу.

Чи досягли ми поставленої мети? Так. Райком комсомолу, районний штаб по заготівлі дикоростучих трав прагнули до масовості. В результаті більшість комсомольців і молоді району внесли свій вклад у створення достатку кормів для громадської худоби. Зазначу, що загалом юнаки в період тримісячника 5160 тонн дикоростучих трав. Безперечно, це вагомий внесок у те, що район достроково виконав завдання по заготівлі дикоростучих.

Аналізуючи результати тримісячника, можна сказати, що в багатьох організаціях у дні нормозаготівлі нагромаджено певний досвід. Було проведено 3 районних суботників і 18 суботників у комсомольських організаціях, постійно діяли 8 нормодобувних загонів, 14 ланок. Під час літніх канікул на допомогу нам прийшли 15 загонів старшокласників.

І все ж заготівлі гіллячового корму, як не прикро, винала з поля зору райкому комсомолу, не набрала широкого розмаху. Кілька комітетів комсомолу не виявили тут наполегливості, ініціатив, не добилися, щоб рішення комсомольських органів по підтриманню ініціативи було виконано. Це комітети комсомолу колгоспів імені Чкалова, імені Жданова та Побузького нікелевого заводу. Так, комітет комсомолу цього заводу не організував і не провів жодного суботника чи недільника по заготівлі кормів для громадської худоби. Він обмежився і досі обмежується лише тим, що чекає вказівок.

Тримісячник закінчився. Але роботи по збільшенню запасів кормів тривають. Заготівля кукурудзяного силосу і силосу з бурякової гички лийн — головне завдання. Його втілюють у життя 5 бурякозбиральних комсомольсько-молодіжних загонів, 16 механізованих екіпажів.

А. КУДРЯЧЕНКО,
перший секретар Голованівського району комсомолу.

СЛУЖБА СЕРВІСУ

ПОДАРУВАТИ НАСТРІЙ

Зробити гарну зачіску — це значить подарувати добрий настрій людині. Справжнім майстром своєї справи зарекомендувала себе молодий перукар ремонтно-механічного заводу Укрремтресту Наташа Диншова. До неї завжди черга. І всі її клієнти, як правило, задоволені роботою майстра.

На знімку: перукар Н. ДИШЛОВА.

Фото В. ВЕРЕТЕННИКОВА.
м. Кіровоград.

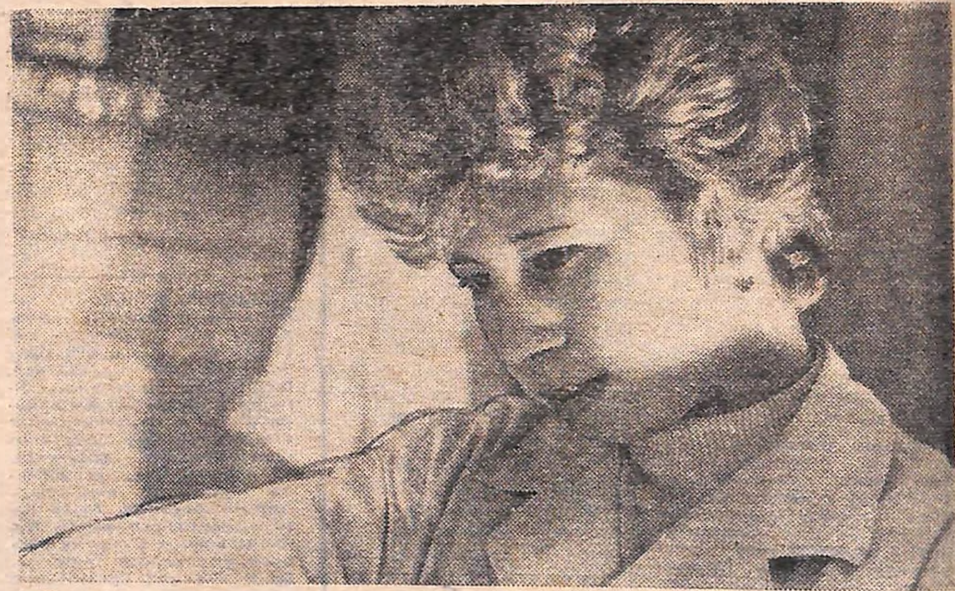
ЗАВТРА — ДЕНЬ МОЛОДОГО РОБІТНИКА

Знати, як діяти

І тоді завдання буде виконано, проблеми буде розв'язано. Так вважає секретар комітету комсомолу тресту «Олександрівськбуд» Тетяна Сазонова. Подімо її роздуми з цього приводу.

ОБУВАЙМО на заводі підйомно-транспортного устаткування. Тут на розширенні його потужностей працюють виробничники другого будівельного управління тресту. Звичайно, без молодих не обходяться. Так, дільницею керує Сергій Загинайко, комплексну комсомольсько-молодіжну бригаду очолює наставниця Євдокія Іванівна Урянська. До речі, у цього колективу повчальне трудове життя.

Дівчата — плиткови і штукатури — прийшли на об'єкт відразу ж після закінчення Олександрійського технічного училища № 7. Об'єднали їх в одну бригаду. Є



На знімку: перукар Н. ДИШЛОВА.

Фото В. ВЕРЕТЕННИКОВА.
м. Кіровоград.

КМ! Та бажаного ефекту від цього не дістали. Випускники, як не парадоксально, до роботи ставилися з холодком, частенько порушували трудову дисципліну. Фактично бригада була на грані розпаду. Комітет тресту добре розуміли, що допускати цього аж ніяк не можна. Бо у інших виникне зневіра. Вирішили, що дівчатам потрібен хороший, досвідчений бригадир, наставник. Ним і стала Євдокія Іванівна. Говорити про те, що відразу, мов за порухом чарівної палички, все змінилось на краще, було б смішно. І Євдокія Іванівна, і комсомольським активістам чимало довелося попрацювати над формуванням справді ділового колективу. До комплексу заходів увіходили особистий приклад, індивідуальні бесіди. З часом члени колективу Урян-

ської (а їх 17 чоловік) поліпшили виробничу дисципліну, освоїли суміжні спеціальності, стали активістами громадського й спортивного життя тресту. Це позитивно вплинуло на трудові показники. І, як наслідок, КМК Євдокія Іванівна Урянської — кращий серед колективів молодих будівельників Олександрії. Безперечно, в усьому цьому головну роль відіграли бригадир, його досвід і мудрість.

Добре йдуть справи й у колективі комуністичної праці Григорія Володимировича Русакова з будівельного управління № 3. В складі сорока мalarів — 27 комсомольців, один комуніст. А Григорій Володимирович — справжня душа бригади, приклад для наслідування. Кожному приємно працювати поруч такого майстра, відчувати його батьківське піклування.

Отже — бригадир. Зрозуміло, що тямущі керівники не приймуть зі сторони їх треба наполегливо готувати у своїх колективах. Заінтересовувати матеріально й морально. На прикладах колективів Є. І. Урянської і Г. В. Русакова ми переконувалися у вигідності і необхідності таких бригад зедля загальної справи.

Нинішній період — відповідальний у житті комсомолу. Йдуть звіти і вибори. Мені довелося відвідати більше десятка зборів. І головне питання, що їх розглядають учасники, — організація соціалістичного змагання по гідній зустрічі XXVI з'їзду КПРС. Похвально, що комсомольці знають, що їм треба знати і робити. Це насамперед розширення потужностей Олександрійського електромеханічного заводу, заводу підйомно-транспортного устаткування, інших об'єктів, на яких працюють молоді будівельники тресту «Олександрівськбуд».

Т. САЗОНОВА,
секретар комітету комсомолу тресту «Олександрівськбуд».

УКАЗ

ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНСЬКОЇ РСРПро нагородження Кіровоградського
державного педагогічного інституту
імені О. С. Пушкіна Почесною Грамотою
Президії Верховної Ради
Української РСРЗа заслуги у підготовці висококваліфі-
кованих педагогічних кадрів нагородити
Кіровоградський державний педагогіч-
ний інститут імені О. С. Пушкіна Почес-
ною Грамотою Президії Верховної Ради
Української РСР.Голова Президії Верховної Ради
Української РСР
О. ВАТЧЕНКО.Секретар Президії Верховної Ради
Української РСР
Я. КОЛОТУХА.м. Київ,
26 вересня 1980 року.СТУДЕНТКА ІІІ КУРСУ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО
ФАКУЛЬТЕТУ ПЕДІНСТИТУТУ ЛЕНІНСЬКА СТИПЕН-
ДІАТКА ВАЛЕНТИНА САПАЛОВА.

Фото В. ГРИБА.

УКЛІН ТОБІ, ІНСТИТУТЕ!

Сьогодні Кіровоградському державному педагогічному
інституту імені О. С. Пушкіна минає 50 роківСеред тисяч професій,
котрими оволоділо люде-
ство, професія вчителя —
одна з найгуманніших і
найпочесніших. Адже вчи-
тель народ довіряє най-
дорожче: своїх дітей —
своє майбутнє.Кузнецю педагогічних
кадрів називають наш ін-
ститут, найстаріший на-
сичений заклад в області.
Йому — півстоліття. Ба-
гата фактами, насичена
подіями його біографія.Понад 22 тисячі вихован-
ців вузу стали висококвалі-
фікованими спеціаліста-
ми. Вчителі української
та російської мови і літерату-
ри, фізики і математики,
англійської мови та історії,
музики і співу та фізкульту-
ри підготували вузу. За-
йдіть у оудя-яку загально-
освітню школу області, — і
спризь ви зустрінетеся з
нашими колишніми вихо-
ванцями. Більшість із них,
працюючи на педагогічних
посадах, досягли значних успі-
хів. Це — заслужені вчи-
телі республіки Г. Т. Вино-
курова, очільники російсь-
кої мови і літератури се-
редньої школи № 6 м. Зна-
м'янки, Л. І. Кожеванькова,
директор п'ятої десятиріч-
ки м. Кіровограда, О. К. По-
валенко, вчителька україн-
ської мови і літератури У-
стинівської середньої шко-
ли та багато інших.Добре знають в інституті
імена Антоніни Михайлів-
ни Кулиш, докторки біологіч-
них наук, Ізана Гуровича
Ткаченко, кандидата педа-
гогічних наук, Героя Соці-
алистичної Праці, Марії
Андріївни Орлик, заступ-
ниці Голови Ради Мініс-
трів Української РСР, які
свого часу теж училися в
Кіровоградському педаго-
гічному.Славні традиції минулих
поколінь гідно продовжу-
ють студенти 80-х років.
І велику роль у цьому від-
іграє тритисячна комсо-
мольська організація вузу.Відома, що особистість
майбутнього педагога фор-
мується не тільки на лек-
ціях і семінарах. На нього
впливає весь уклад сту-
дентського життя, і пере-
дусім робота вузької
комсомолки.Комсомольська органі-
зація — ровесниця вузу.
Кожен час ставив перед
вузькою молоддю свої
завдання. Комсомольці
30-х років брали активну
участь у ліквідації непись-
менності серед населення,
виступали з лекціями і до-
повідями на заводах і
фабриках, брали активну
участь у суботниках по
впорядкуванню міста. Го-
ді в школах міста не бу-
ло звільнених вожатих,
тому комсомольська органі-
зація вважала своїм
обов'язком направити по-
первожати в них своїх
кращих співців.Музичність, емпатичність, ви-
сокий інтелект студентів вузу в три-
дцять років Великої Вітчизня-
ної війни. Напередодні на-
вчання Кіровоград від на-
мечено-фашистських за-
гарбників у катінських
тако загинув колишнійсекретар комітету комсо-
молу Інституту Василь Ді-
кий, організатор підпілля в
селі Гутинській Олек-
сандрівського району. У
складі підпільної органі-
зації в м. Кіровограді муж-
ньо боровся з ворогом ви-
пускник вузу Олена Бу-
рянова та Петро Лакман.Війна перервала роботу
інституту, але вже в січні
1944 року у визволеному
від фашистів місті заклад
почав підготовку вчителів.
Перед комсомольською ор-
ганізацією поставило завдан-
ня — своїми руками від-
будувати вуз. Заняття
проходили в несприятель-
них умовах. У роки
тимчасової окупації фа-
шисти знищили всі меблі,
висадили в повітря гурто-
житок, пограбували цінну
апаратуру, знищили знач-
ну частину літератури. Та
студенти не пасували ге-
р перед труднощами. Після
завдань вони працювали на
відбудову міста, промисло-
вих підприємств, зокрема
заводу «Червона зірка».1945 року відбувся перший
повоєний випуск — пу-
тівку в життя дістали 144
спеціалісти.Сьогодні студенти стали
гідними продовжувачами
традицій вузу. Нині у нас
двісті двадцять п'ять від-
мінників навчання, серед
яких ленінські стипендіати,
студентка факультету ін-
женерних мов Алла Пашолок,
студентка фізико-матема-
тичного факультету Ва-
лентина Сапалова, пуш-
кінський стипендіат Ірен
Гришнікіна...Школою ідейного гарту
стали Ленінський залік та
Ленінський огляд акаде-
мічних груп, підсумки якихкожного року присвячу-
ються 110-й річниці з дня
народження В. І. Леніна
і 50-річчю заснування на-
шого інституту. В огляді
академічна перемогла 32-а
група історичного факульт-
ету, 35-а фізико-матема-
тичного, 21-а музично-пе-
дагогічного, 21-а факульт-
ету іноземних мов.Перелік добрих справ
комсомольців нашого ву-
зу можна було б продов-
жувати. Але й сказати ви-
ще свідчить про те, що
комсомольці, комсомоль-
ський актив вузу (він налі-
чує понад 700 студентів)
успішно справляються із
завданнями, що стоять пе-
ред комсомольською ор-
ганізацією інституту.Студентські будні — це
не тільки щоденна, напо-
леглива робота на лекцій-
но-практичних заняттях, у
бібліотеках і лабораторіях.
Багато хлопців і дівчат
захоплюються науковою
дослідницькою. Так, у вузь-
кому турі VIII Всесоюзного
конкурсу студентських ро-
біт із суспільних наук, іс-
торії ВЛКСМ та міжнарод-
ного молодіжного руху
взяли участь 2380 сту-
дентів. Випускник філологіч-
ного факультету Володимир
Мамалін став перемож-
цем республіканського
туру з російської мови.Немислимо студентське
життя без третього, трудо-
вого семестру. Літо-80
остаточно підтвердило той
факт, що хлопці і дівчата
люблять і вміють труди-
тися. В чотирьох інститут-
ських будагонах працюва-
ло 105 білців, які за час
роботи освоїли 310 тисяч
каробанців. Молодь у ро-ботних спеціальностях з ембле-
мою «Кіровоградський пе-
дінститут» могла побачити
на томеєвських бурових,
на спорудженні важливих
промислових об'єктів, на
колгоспних ланках.А ще Кіровоградський
педагогічний — це чотири-
надцять колективів ху-
дожньої самодіяльності, з
яких три — ганцювальний
ансамбль «Юність», хорова
капела і студентський те-
атр — носії високого зван-
ня народних.Святкуючи своє п'ятдеся-
тиріччя, ми звертаємо-
ся зі словами вдячності до
комуністів — наставників,
які підтримку і допомогу
постійно відчували комсо-
мольська організація вузу,
і в першу чергу до колиш-
ніх секретарів комітету
комсомолу закладу, які
своїми продовжують пра-
цювати разом з нами! Це
Андрій Прокопович Бой-
чук, Сергій Гаврилович
Мельничук, Іван Пилипо-
вич Ганжеля.Піввіковий ювілей інсти-
туту — знаменна дата в
історії вузу. Досягнуте зо-
бов'язує нас працювати
ще краще, історія надирає
на нові звершення у ви-
світленні висококваліфіко-
ваних спеціалістів, продо-
вженні славних традицій
комсомолу.Л. КУЦЕНКО,
секретар комітету
комсомолу педінституту.

ЗУСТРІЧ

З ОЛІМПІЙЦЯМИ

Надією і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.Надія і Сергієм Оліза-
ренками відбулася в Долин-
ській. Квітами та оплесками
зустрічали їх у районному
Будинку культури комсо-
мольці і молодь міста, учні
місцевих шкіл.

У ПОШУКУ — „РЕЗОНАНС“

НАРОДНИЙ театр Кіро-
воградського педаго-
гічного інституту імені
О. С. Пушкіна цілком ви-
правдовує своє назву —
«Резонанс».Колектив театру та його
глядачів об'єднують
спільні інтереси, пробле-
ми, які хвилюють все су-
часне радянське. Студент-
ство, зокрема майбутніх
вчителів. Студентський
театр — постійно в пошу-
ку нових тем, форм. Де-
сятиліття його творчого
життя (з травні цього ро-
ку «Резонанс» і його ша-
пувальники святкували
ювілей) засвідчили, що в
нашому місті існує по-
справжньому молодіжний
театр, у якого є обличчя,
стиль.

Він поспіває із звичай-

ного драматичного гуртка.
Студенти-аматори сміливо
зверталися до сучасної
драматургії й до класики.
Першими виставами були
«Таця» О. Арбузова, «Со-
лов'їна ніч» Єжова, «Ка-
ширська старина» Аверкі-
єва. Знаменним для театру
був 1973 рік — саме тоді
колектив утвердив себе.
Відтоді постійним режи-
серам «Резонансу» став
тоді ще студент філологіч-
ного факультету Валерій
Дейнекін — людина фана-
тично віддана театру, мнє-
ляча й талановита. Зовсім
невипадково самодіяльні
артисти з педінституту за-
цікавилися «Кришталем
черепинок» — кіносценарі-
єм С. Шеварца до фільму
«Попелюшка». Ця чарів-
на казка про добру Поне-
люшку та благородногоПринца, про залу мачуху
та її заздрисних, егоїстич-
них дочок була потрібна
ім, щоб сказати своє сло-
во на користь справедли-
вого і доброго в людях.
Вона потрібна була і їх
глядачам, щоб замислитися
над цінністю людських по-
чуттів.Майбутніх вчителів пе-
редусім хвилює тема вихо-
вання людини в різнома-
нітних її проявах. Вітленні
на сцені народного театру
педінституту «шкільної»
теми було цілком закопо-
мірним. Театр звернувся
до п'єси молодого україн-
ського драматурга Яросла-
ва Стецьмаха «Привіт, си-
ничко!» Драматургія стави-
ла питання: що має ви-
брати чесна і порядна мо-
лода людина, стоячи перед
складною життєвою ал-
тернативою — золота ме-
даль, одержана сумнівним
шляхом, і з нею подальші
легкі успіхи, чи свою, чис-ту, нічим незабурену со-
вість?.. Актори розважи-
ли його для себе, приму-
шували замислитися над
проблемою глядацького
бути студентів, викладачів,
учнів професійно-технічних
училищ і старших класів
середніх шкіл міста.Чи не стала постановка
«Привіт, синичко!» в
чомусь переломною для
«Резонансу»? Можливо від
неї студентський театр
візьме курс на нову для
себе драматургію. І з'явля-
ється на його афіші, поряд
з класикою, гострохарак-
терні сучасні твори, нові
імена.Л. ФЕДЧЕНКО,
помічник головного
режисера з літератур-
ної частини Кірово-
градського обласного
українського музично-
драматичного театру
імені М. Кропивниць-
кого.

ЕКСПРОМТ

Ув осінній музичі,
Ніби ювілей століть,
На Шевченка вулиці
Інститут стоїть.Він сміється вікнами,
Молодіє він.
Як до тебе закликає мн,
Рідний наш педін.Та легкими кроками
Нам тут не дзвенить.
Облігаєм роками,
Наче маків цвіт.Посивіли кучері,
Мов серед зим
Сніговими кручами
Обнеслися мн.Ув осінній золоті
Гра студентський май.
Здрастуй, наша молодістє!
Здрастуй і... прощай.Валерій ГОНЧАРЕНКО,
випускник Кіровоград-
ського педінституту
1967 року.



До мікрофона підходить директор науково-методичного центру народної творчості і культурно-освітньої роботи В. А. Силин. Він зачитує рапорт учасників «Вересневих самоцвітів» заступникові голови облвиконкому, голові оргкомітету по проведенню свята Є. М. Чабаненку.

Євгенія Михайлівна приймає рапорт і відкриває свято.



У МАЄВІ ПІСНІ І СЛОВА

З високого постаменту лунають урочисті і водночас ширі, задушевні слова вітання Мельпомені (її образ відтворила кіровоградка, заслужена артистка УРСР М. Ярш). Вона називає кращі колективи художньої самодіяльності, аматорів театрального мистецтва Палацу культури імені Жовтня, Будинку культури імені М. І. Калініна, Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна та інших.

Площа розцвітає масовим стрічком і національних костюмів. Площа перетворюється у дзвінкий нестримний вир іскрометних танців. Площа вибухає дружинними, теплими оплесками.

Високо в небо злітають пісні у виконавці заслуженої хорової капели Палацу культури імені Жовтня. Оксамитовий вечір обривав імпрізований сцену довгими вервечками глядачів і виключив на величезній вулиці пуртучу хвилю світлого настрою «Вересневих самоцвітів» опустили завіси в приміщенні обласного українського музично-драматичного те-

атру імені М. Л. Кропивницького. Тут було вручено почесні грамоти і нагороди найактивнішим самодіяльним акторам. А потім...

Розсунулись глухі мури далекого часу. Ожили тілі давноминутих подій. І перед сотнями кіровоградців розгорнулася драма дожовтневого села, драма соціальної несправедливості, де за кляпоту землі тонталась у багню честі, совість і навіть родинні відносини.

На сцені кропивничан «Вересневих самоцвітів» завершили кінний виставою «Украдене масти» за п'єсою І. Я. Франка. Переповнені ради театру імпровізували і, здавалось, вбирали в себе кожне слово діалогу Ганни і Миколи.

Впродовж усієї вистави лігась безвілля, надломленість постаті Миколи. Він схилювався з авансцени в зал, сідала поруч глядачів і, низько схиливши голову, тривожно затихала. Цей образ, що його так глибоко, емоційно й своєрідно розкрив народний артист УРСР Богдан Ступка, вражає своєю людяністю і невимушеністю. Складалося враження, що актор не грав, а жив болями і три-

вогами свого героя в кожній мізансцені, в кожному жесті, слові.

Перед початком вистави зустрівся з Богданом Ступкою і попросив його поділитися враженнями від «Вересневих самоцвітів». «Ваше свято давно вже вийшло за межі області», — сказав він, — але мені здається, що йому треба набирати ще ширшого розмаху. Щоб про нього знали не тільки в республіці, а й в усій країні. Воно цього цілком заслуговує».

...Теплим, хвилюючим було прощання кіровоградців з кіннями. До франківців з побажанням високих злетів у творчості, успішних гастрольних доріг, особистого щастя звернулася Є. М. Чабаненко.

Завісу свята опущено. Скоро підніметься завіса нового театрального сезону кропивничан.

В. ВАСИЛЕНКО.

На знімках: учасники свята біля Мельпомени-Ярш; виступає народний самодіяльний ансамбль танцю «Юність» Кіровоградського педінституту.

Фото В. ГРИБА.



«НЕБАЖАНА РАДІСТЬ»

Під таким заголовком у нашій газеті за 23 серпня цього року було надруковано фейлетон, у якому йшлося про незадовільну роботу автовокзалу, що знаходиться в районі Черемушок (м. Кіровоград). Тимчасово виконуючий обов'язки начальника об'єднання АС-10199 В. В. Масевський повідомив редакцію, що факти підтвердились.

Далі в листі говориться: «В районі Кіровоградського аеропорту почато будівництво міжміського автовокзалу на 700 місць, а віднині діючого курсуватимуть автобуси приміського зв'язу».

На згаданому автовокзалі в районі Черемушок поставлено невіси з таким розрахунком, щоб у літній період пасажирів могли купувати квитки в касах, що знаходяться на повітрі.

Найближчим часом буде поновлено засоби наочної інформації і газетну вітрину.

Звичайно, все це приємно чути. Тільки дивує те, що В. В. Масевський у своїй відповіді чомусь «скромно» умовчав, чому єтсбуси приміського зв'язу нерідко порушують графік, більше того — іноді взагалі його зривають.

Редакція не втрачає надії стримати відповіді на це запитання. Тим більше, що її чекають багато молодих і літніх пасажирів нашої області.

Минулої суботи осіннє надвечір'я вповнило Кіровоград сонячною повністю, розмаєм квітів, стрічок і радісних усмішок. Вулицею Леніна до площі С. М. Кірова вилаштувався святковий парад Мельпомени. Юнаки і юнки в барвистих національних костюмах, гаряча мідь духових інструментів, у червоних транспарантах агітаційного автобуса, усе це злилося в театралізований кортеж учасників десятого свята театрального мистецтва «Вересневих самоцвітів».

На лискуний граніт постаменту лам'ятинка С. М. Кірову кладуть квіти гості з Києва, артисти театру імені І. Франка, представники громадських організацій і культурної місти. На площі панує тиша.



Середа, 1 жовтня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Мультифільм «Чарівні окуляри». 9.15 — Телефільм «Калігула Кроша». 1. серія. 10.30 — Адреси молодих. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — До 20-річчя Університету Дружби Народів ім. Патріса Лумумби. Дон. фільм «Слово університету». 15.10 — Ю. Смуул. Створіння життя і творчості. 15.55 — Концерт дитячого народного хореографічного ансамблю «Шкільні роки». Будинку мультури автомобілів. 16.40 — Кінопрограма до національного свята Нігерії — Дні проголошення незалежності. 17.00 — Релігійна мова. 17.30 — «Відгукіться, сурмачі!» 18.00 — Виступ хору Держтелерадіо Молдавської РСР. 18.30 — На лавках кралін. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Спортивна програма Кубок володарів кубка з футболу: «Динамо» (Тбілісі) — «Настоять» (Греція). 2. тайм; Кубок європейських чемпіонів з футболу: «Спартак» — «Женесс-ел» (Люксембург). 2. тайм. 21.00 — «Час». 21.35 — Кубок УЕФА з футболу: «Динамо» (Москва) — «Локерен» (Бельгія). 2. тайм; «Левін-Спартак» — «Динамо» (Київ). 2. тайм. У перерві — 22.20 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — «Палітра». 11.15 — Фільм-концерт «Дует молодих». 11.40 — «Шкільний екран». 10. клас. Історія. «Великий подвиг на «Малій землі» (за книгою Л. І. Брежнєва «Мала земля»). 12.10 — Художній телефільм «Падіння людини». 2. серія. 16.00 — Новини. 16.10 — Для малят. «Срібний дзвіночок». 16.30 — Фільм-концерт «Ритми річного року». 17.00 — «Транспортні артерії республіки». 17.30 — Музичний фільм «Пісні сонця». 18.00 — «Єдність слова і діла». Нарис. 18.15 — «День за днем». (Кіровоград). 18.30 — Сьогодні — Міжнародний день музики. Б. Лятошинський. 2. симфонія. 19.00 — «Актуальна нагода». 19.30 — «Комсомольська традиція». 20.25 — «Сільськогосподарський тиждень». Телеогляд. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Повість про двох солдатів». 22.55 — «Вечірня серенада». По закінченні — Новини.

Третя програма

19.00 — «Служба Радіоскому Союзу». 20.00 — «Вечірня нагода». 20.15 — «Міжнародна палорама». 21.00 — «Літературні читання». 21.40 — «Як і Яніна». Телевізійний художній фільм.

Четвер, 2 жовтня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Відгукіться, сурмачі!» 9.35 — Кубок кіноспортивної. 10.35 — Концерт солістів Великого театру опери та балету ВРСР. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Дон. телефільм про профтесовіту. 15.40 — С. Рахманінов. Третій концерт для фортепіано з оркестром. 16.30 — «Горизонт». 17.30 — Голоси народних інструментів. Балалайка. 18.15 — Ленінський університет мільйонів. Багатство культури — народів. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Людина і закон. 19.30 — І. Брамс. Рісподія для голосу, чоловічого хору та оркестру. 19.55 — Телефільм «Калігула Кроша». 2. серія. 21.00 — «Час». 21.35 — «Заспіваймо, друзі!». Музична програма. В перерві — 22.30 — Сьогодні у світі.

Друга програма

16.00 — Новини. 16.10 — Для малят. «Срібний дзвіночок». 16.30 — Музичний фільм «Концертіно». 16.45 — «Людина і світ». 17.15 — Документальний телефільм «Діагност з Білого острова». 17.45 — «День за днем». (Кіровоград). 18.00 — «Корисні поради». 18.30 — «Екран запрошує». (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна нагода». 19.30 — «Вересневих самоцвітів». (Кіровоград). 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм. (Кіровоград).

Третя програма

21.00 — Концерт. 21.40 — «Вечори на хуторі біля Диканьки». Художній фільм.

П'ятниця, 3 жовтня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Вірні радиских постів про космос. 9.35 — Телефільм «Калігула Кроша». 2. серія. 10.40 — Народна творчість. Телеогляд. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Дон. фільм. 15.30 — М. Мусоргський. «Картинки з виставки». 16.10 — «Звездар». Тележурнал. 16.55 — Справа московського комсомолу. 17.25 — Лірика С. Єсеніна. До 85-річчя з дня народження поета. 17.55 — Зустріч юніорів телестудії «Орел» з директором ПТУ № 27 м. Калінінград А. С. Малабанієм. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Пісня дилека та близька. 19.50 — Телефільм «Калігула Кроша». 3. серія. 21.00 — «Час». 21.35 — «Що? Де? Коли?» Телеісторія. По закінченні — 22.45 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Фільм-концерт «Етюд». 10.40 — «Неспокійні серця». В перерві — 11.40 — «Шкільний екран». 10. клас. Російська література. 16.00 — Новини. 16.10 — Для малят. «Срібний дзвіночок». 16.30 — Концерт. 16.40 — «XXVI з'їзд КПРС» — відмін зустріч. 17.10 — Документальний телефільм «Симфонія барв». 17.25 — Музичний

фільм «Стартуємо піснями». 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — «Людина і закон». (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна нагода». 19.30 — М. Кропивницький. «Дай серцю волю, заведе в неволю». Вистава. 20.30 — «Гаритовано Конституцію». «В здоров'їх Криму». 20.50 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження вистави «Дай серцю волю, заведе в неволю». В перерві — Новини. По закінченні — Кубок СРСР з гандболу. Жінки.

Третя програма

21.00 — Концерт. 21.40 — Художній фільм «Віля самого єдиного моря».

Субота, 4 жовтня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Мультифільм «Висока гірка». «Реке-актор». 9.35 — Телефільм «Калігула Кроша». 3. серія. 10.45 — Симфонія мініматори М. Глінки. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Дон. фільм «Балтійці». «Ділова розмова». 15.35 — Шахова школа. 16.05 — Тележурнал «Наставники». 16.35 — «На носіччях трасах». Концерт. 16.55 —

В гостях у назви. «Фільм «Пригоди лютотова чомоданика». 18.30 — 40-й тираж «Спортлото». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — «Подія». 19.30 — Концерт у участю О. Стрельченко, Т. Силівської, О. Вороніло, Л. Козлова, М. Маламаса. 19.50 — Телефільм «Калігула Кроша». 4. серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Емігрант. Живопис Франції XVIII ст. 22.05 — Сьогодні у світі. 22.20 — Твори Л. Ветховена та П. Чайковського.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Концерт української радискої «Тіри». 10.45 — «Добро! Будь здоров!» 16.00 — Новини. 16.15 — «Народні балайни». 16.45 — Виступає ансамбль «Хоромини». 18.00 — Документальний телефільм «Новомарія». 18.30 — «Актуальна нагода». 19.00 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Соня» — «Динамо» (Москва). 1 і 2 періоди. 20.25 — «Гаритовано Конституцію». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Хокей: «Соня» — «Динамо» (Москва). 3. період. 22.10 — Концерт артистів балету. По закінченні — Новини.

Третя програма

21.00 — Концерт. 21.40 — «Прометей у силі». Художній фільм.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде 4 жовтня ц. р.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському яз.ке.

ВН 00333.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.



316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-30; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-63-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова.

видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України.

м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Обсяг 0.5 друк. арк.

Індентс 61107.

Зам. № 492.